

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΟΛΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΛΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)

1) ΟΙ ΑΓΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ (απόσπ.)

π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Δρ. Θεολογίας, Δρ. Φιλοσοφίας

2) ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΑΣ (απόσπ.)

Αγίου Βασιλείου Αρχιεπισκόπου Καισαρείας της Καππαδοκίας του Μεγάλου

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΛΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 9 Μ Α Ρ Τ Ι Ο Υ 2014

✠ «*Ἀνάμνησις Τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων*» (843).

✠ *τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων* (320).

ΟΙ ΑΓΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ (ἀπόσπ.)

π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, Δρ. Θεολογίας, Δρ. Φιλοσοφίας

✠ εικόνα αποτελεί ορατό σημείο της αοράτου παρουσίας του Θεού και βεβαιώνει την παρουσία αυτή μεταξύ των ανθρώπων (πρβλ. *Ιω. 14, 9*). Η τιμή, λοιπόν, των εικόνων στηρίζεται στο πλέον βασικό και σωτήριο δόγμα της πίστεώς μας, *στην ενανθρώπιση του Χριστού και στην αληθινή παρουσία Του ανάμεσά μας.*

✠ εικόνα αποτελεί ομολογία πίστεως στη θεανθρωπότητα του Χριστού και μας οδηγεί, στο πρωτότυπο, στο Χριστό. Ταυτοχρόνως εκφράζει και το βαθύτατο εσωτερικό πόθο του ανθρώπου να φθάσει *στο ύψος του Θεανθρώπου* και αποτελεί άριστο κίνητρο *για την εσωτερική στροφή του ανθρώπου προς το Θεάνθρωπο.*

Ἔπος διατυπώθηκε στη Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδο στις εικόνες αποδίδουμε *«ασπασμό και τιμητική προσκύνηση, όχι όμως την αληθινή λατρεία, η οποία αρμόζει μόνον στη Θεία φύση».*

✠ Ορθόδοξος Εκκλησία δεν τιμά μόνον την εικόνα του Χριστού, αλλά και τις εικόνες των Αγίων. Οι Άγιοι έγιναν *«σύμμορφοι της εικόνας του Υιού».* Είναι ο αγιασμένος κόσμος δια της χάριτος του Θεού, καθώς λέει ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: *η μαρτυρία και η αληθινή παρουσία του μεταμορφωμένου κόσμου και η εγγύηση της ολοκληρωτικής μεταμορφώσεως αυτού κατά την υπόσχεση του Κυρίου (Β΄ Πέτρου 3, 13. Αποκ. 21, 5).*

✠ συνεχής παρουσία των Αγίων εικόνων αποτελεί άριστο τρόπο επικοινωνίας μετά των Αγίων οι οποίοι δε θεωρούνται πλέον ως άνθρωποι του μακρινού παρελθόντος, *αλλά ως σύγχρονοι ημών και προσωπικοί φίλοι των πιστών.*

π. Αντωνίου Αλεβιζοπούλου, απόσπασμα από το *‘Εφόδιον Ορθοδοξίας’*

Κυριακή Α΄ των Νηστειών (της Ορθοδοξίας)

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. ιβ' 1 – 10)

Ἄδελφοί, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν. Ἀναλογίσασθε γὰρ τὸν τοιαύτην ὑπομεμενηκότα ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν εἰς αὐτὸν ἀντιλογίαν, ἵνα μὴ κάμῃτε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἐκλύομενοι. Οὐπω μέχρις αἵματος ἀντικατέστητε πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, καὶ ἐκλέλησθε τῆς παρακλήσεως, ἣτις ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται· «Υἱέ μου, μὴ ὀλιγῶρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται». Εἰ «παιδείαν» ὑπομένετε, ὡς «υἱοῖς» ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός· τίς γὰρ ἔστιν υἱὸς ὃν οὐ «παιδεύει» πατήρ; Εἰ δὲ χωρὶς ἔστε «παιδείας», ἥς μέτοχοι γεγόνασιν πάντες, ἄρα νόθοι ἔστε καὶ οὐχ «υἱοί». Εἶτα τοὺς μὲν τῆς σαρκὸς ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτὰς καὶ ἐνετρεπόμεθα· οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ πατρὶ τῶν πνευμάτων καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπαίδευσαν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

ΟΜΙΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΙΟΥΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΜΑΡΤΥΡΑΣ (ἀπόσπ.)

Ἀγίου Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου

(4^{ος} αἰ., 329 (ἢ 330)μ.Χ. Νεοκαισάρεια τοῦ Πόντου – 1^η Ἰανουαρίου 378 (ἢ 379 ἢ 380)μ.Χ. Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἔζησε το 370μ.Χ.)

Θμεῖς δεν πρόκειται να θαυμάσουμε ἓνα, οὔτε δύο, οὔτε δέκα, ἀλλὰ σαράντα ἄνδρες. Ἀφοῦ κατὰ κάποιον τρόπο φέρουμε κάτω ἀπὸ τα μάτια σας τις πράξεις τους, θα παρακινήσουμε πρὸς μίμηση. Διότι αὐτὸ σημαίνει εἰκωμισμὸς μαρτύρων· **πρόβρωσῃ πρὸς ἀρετήν**.

Θι ἅγιοι τάχθηκαν να υπηρετοῦν στις στρατιωτικές τάξεις. Ὅταν εξαγγέλθηκε ἐκεῖνο τὸ ἄθεο καὶ ἀσεβὲς διάταγμα (*) να μην ομολογούν πίστη στο Χριστό ἢ διαφορετικὰ να τιμωροῦνται, τότε οἱ γενναῖοι στρατιῶτες τοῦ Χριστοῦ παρουσιασθέντες με θάρρος ομολόγησαν ὅτι εἶναι Χριστιανοί. Ὁ καθένας εἶπε· εἶμαι Χριστιανός.

Τι λοιπὸν ἐπραττε ὁ τότε κυρίαρχος; Τους δελέαζε με κολακείες, υποσχόταν χρήματα, προσέφερε βασιλικές τιμές καὶ ἀπονομές ἀξιομάτων. Ἐπειδὴ ὅμως **δεν κάμπτονταν**, τους ἀπειλοῦσε

(*) Πρόκειται περὶ τοῦ διωγμοῦ, τὸν ὁποῖο ὑποκίνησε ὁ Λικίνιος κατὰ τις ἀρχές τοῦ 4^{ου} αἰῶνος.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Ἄδελφοί, έχοντας γύρω μας μια τόσο μεγάλη στρατιά μαρτύρων, ας τινάζουμε από πάνω μας κάθε φορτίο, και την αμαρτία που εύκολα μας εμπλέκει, κι ας τρέχουμε με υπομονή το αγώνισμα του δύσκολου δρόμου που έχουμε μπροστά μας. Ας έχουμε τα μάτια μας προσηλωμένα στον Ιησού, που μας έδωσε την πίστη, την οποία και τελειοποιεί. Αυτός, αντί για τη χαρά που θα μπορούσε να έχει, υπέμεινε τον σταυρικό θάνατο περιφρονώντας την ατίμωση, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού. Αναλογιστείτε, λοιπόν, αυτόν που υπέμεινε μια τέτοια εχθρότητα εναντίον του από μέρους των αμαρτωλών, και μην αποκάμετε και χάσετε το θάρρος σας. Στον αγώνα σας κατά της αμαρτίας δεν αντιμετωπίσατε ακόμα το ενδεχόμενο να χύσετε το αίμα σας· κι όμως λησμονήσατε τη νουθεσία που σας δόθηκε σαν σε γιους: *Παιδί μου, μην περιφρονείς τη διαπαιδαγώγηση του Κυρίου, και μη χάνεις το θάρρος σου όταν ελέγχεσαι απ' αυτόν. Γιατί όποιον ο Κύριος αγαπάει, τον διαπαιδαγωγεί, και μαστιγώνει καθένα που παραδέχεται για παιδί του.* Δείξτε υπομονή κατά τη διαπαιδαγώγησή σας· ο Θεός σάς μεταχειρίζεται σαν παιδιά του. Γιατί ποιο παιδί δεν το διαπαιδαγωγεί ο πατέρας του; Αν πάλι δεν έχετε τη διαπαιδαγώγηση που έχουν πάρει όλοι, τότε είστε νόθα κι όχι γνήσια παιδιά. Έπειτα, οι σαρκικοί μας πατέρες μάς διαπαιδαγωγούσαν με τιμωρίες, κι όμως τους σεβόμασταν· δεν θα πρέπει πολύ περισσότερο να υποταχθούμε στον Πατέρα των πνευμάτων για να κερδίσουμε την πραγματική ζωή; Οι πρώτοι μάς διαπαιδαγώγησαν όπως αυτοί νόμιζαν για λίγο χρόνο· εκείνος για το καλό μας, για να μετάσχουμε στην αγιότητά του. (ΕΚΛΟΓΑΙΟΝ)

με πληγές και θανάτους. *Ποια όμως ήταν τα έργα των μαρτύρων; Μισώ, λέγουν, τη δωρεά που προξενεί ζημιά. Δε δέχομαι την τιμή που είναι μητέρα της ατιμίας. Μία χάρη ποθώ· το στεφάνι της δικαιοσύνης. Μία δόξα λαχταρώ· αυτήν της ουρανού βασιλείας.*

Όταν εκείνος ο αλαζών άκουσε αυτά, τους διέταξε, αφού ξεγυμνωθούν στο ύπαιθρο να πεθάνουν από την παγωνιά· καταδικάστηκαν να διανυκτερεύουν υπαίθριοι, όταν η μεν λίμνη, στην οποία αγωνίζονταν, από το κρύο είχε μεταβληθεί σε ξηρά. Σφοδρά δε φυσήματα του βοριά έσπρωχναν κάθε τι το έμψυχο στο θάνατο. Τότε ο καθένας έβγαλε και τον τελευταίο χιτώνα. Σε ευχαριστούμε, Κύριε, έλεγαν, διότι μαζί με το ιμάτιο αποβάλλουμε και την αμαρτία. **Ἄφου εξαίλλας Του θιδιού Το φορέσαμε (Γεν. 3, 21), ας Το βιάλουμε Ἰα Το Χριστό. Ἄρμύς ο χειμών, αλλά Ἰλυκός ο παράδεισος.** Όλων δε μία ήταν η ευχή. Σαράντα μπήκαμε, σαράντα να στεφανωθούμε.

Κυριακή Α' των Νηστειών (της Ορθοδοξίας)

Θεκείνος που είχε αναλάβει τη φρούρηση των μαρτύρων, είνδε δυνάμεις να κατεβαίνουν από τον ουρανό και τρόπον τινά να διανέμουν στους στρατιώτες μεγάλα δώρα από το βασιλέα. Σε όλους μεν τους άλλους μοίραζαν τα δώρα, ένα δε μονάχα άφησαν αβράβευτο. Αυτός αμέσως αφού λύγησε στα βασανιστήρια, λιποτάκτησε προς τους αντιπάλους· αμέσως η σάρκα με την επαφή του θερμού διαλύθηκε. Ο δήμιος όμως, μόλις τον είδε να τρέχει προς το λουτρό, έλαβε ο ίδιος τη θέση του λιποτάκτη και αφού απέβαλε τα ρούχα του αναμίχθηκε με τους γυμνούς, κραυγάζοντας· είμαι Χριστιανός! Βαπτίστηκε όχι στο νερό, αλλά στο αίμα του.

Και έτσι όταν ξημέρωσε, ενώ ζούσαν ακόμη ρίφθηκαν στη φωτιά και τα λείψανα από τη φωτιά τα έρριψαν στο ποτάμι. Η μητέρα κάποιου, όταν αντίκρισε τους άλλους να έχουν πεθάνει, το παιδί της ακόμη να αναπνέει, και ενώ οι δήμιοι το άφηναν, το σήκωσε, το έβαλε στο αμάξι, στο οποίο ευρισκόμενοι και οι υπόλοιποι, οδηγούνταν στη φωτιά, φανείσα πράγματι μητέρα μάρτυρος. Ο διάβολος έφυγε ντροπιασμένος. Όλοι, αφού ύψωσαν ένα Τρώπαιο νωέρ της πίστεις, με ένα και το αυτὸ δέφνι της δικαιοσύνης δέφτανώθηκαν.

Αγίου Βασιλείου του Μεγάλου, απόσπ. από την ομιλία εις τους αγίους τεσσαράκοντα μάρτυρας, Ε. Π. Ε. τόμ. 7ος

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ☪ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΤΡΑΠΕΖΑ ☪

Την Τετάρτη 12 Μαρτίου 2014 και ώρα 6:30μ.μ. θα τελεστεί Προηϊασμένη Θ. Λειτουργία, ακολουθεί Τράπεζα και εν συνεχεία Το Μέλα Αποδειπνο.

2) ☪ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α. ☪

Η Ένοριακή Φιλόπτωχος Αδελφότητα διοργανώνει Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή στην Ιερά Μονή Παντοκράτορος ΤΑΩ ΟΝΤΑΟΥ Πενίλης, την Πέμπτη 13 Μαρτίου 2014. Ώρα αναχώρησης 4:30μ.μ. από τον Άγιο Νικόλαο. Τιμή εισιτηρίου 10 €. ☪

3) ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗ - ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ 'ΜΑΜΑ - ΣΤΑΥΡΙΤΣΑ'

Σας προσκαλούμε στην ομιλία του Αρχιμ. π. Χρυσοστόμου Μαϊδώνη, Πρωτοσυγγέλλου της Ι. Μητροπόλεως Ιερισσού, Αγίου Όρους & Αρδαμερίου με θέμα: «Η ιεραποστολή της Ορθόδοξης Εκκλησίας σήμερα» και στην παρουσίαση του βιβλίου «Μάμα - Σταυρίτσα» από τον κύριο Βασίλη Σπυρόπουλο, που θα πραγματοποιηθούν το Σάββατο 15 Μαρτίου 2014 και ώρα 6:30μ.μ. στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού μας. Θα προηγηθεί ο Εσπερινός στις 5:30μ.μ.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. ΚΑΙ FAX: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoο.gr, ΙΕΤΟΣΕΒΛΙΔΑ ΝΑΟΥ, www.agnikmark.gr

Κυριακή Α' των Νηστειών (της Ορθοδοξίας)